

dre afsone dele af sin straf, og når at noget sådant endda ofte er forekommende.

Svar (30/4 01)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Der henvises til besvarelsen af d.d. af spørgsmål nr. S 2437 fra samme spørger.

Spm. nr. S 2509

Til statsministeren (23/4 01) af:

Peter Duetoft (CD):

»Kan statsministeren bekræfte, at Israel har trukket sig ud af Sydlibanon og i dag befinder sig bag grænser, som FN har fastslået er internationalt accepteret, men at der på trods af dette stadig finder angreb sted fra den libanesiske side af grænsen mod Israel, og vil statsministeren i bekræftende fald oplyse, hvilken reaktion han har foretaget over for bl.a. Libanons og Syriens regeringer i den anledning, og om han har oplyst Israels regering om, at Danmark finder landet urimeligt behandlet efter tilbagetrækningen?«

Begrundelse

For at skabe tillid i Mellemøsten er det vigtigt, at parterne viser hinanden respekt. Når Israel trak sig ud af Sydlibanon og i dag – efter spørgerens opfattelse – befinder sig bag FN accepterede grænser mod Libanon, er det vigtigt, at landet ikke føler sig i en sikkerhedsmæssig dårlig situation p.g.r.a. tilbagetrækningen. Hvis det skulle ske, vil det have en psykologisk effekt i den videre fredsproces. Statsministeren har kritiseret Israels angreb på en syrisk radarstation i Sydlibanon, men spørgeren har ikke hørt statsministerens kritik af de fortsatte angreb på Israel efter tilbagetrækningen. Skal regeringen og Danmark opfattes som en konstruktiv samarbejdspartner i området kan det ikke nytte, at kritikken er ensidig og unfair. I stedet for statsministerens ensidige kritik af et israelsk svar på et angreb, burde ministeren slå fast, at Israel har rømmet besat område og nu har ret til sikkerhed bag egne grænser. Bliver dette ikke slået fast, er det vanskeligt at se en politik, der bygger på prin-

cippet om land for fred for sig. Statsministeren påtager sig et stort ansvar for den fortsatte fredsproces, hvis man ikke støtter Israel i denne nordlige konflikt, og spørgeren ser frem til statsministerens oplysninger om, hvilke konkrete skridt han vil tage i spørgsmålet.

Svar (4/5 01)

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Den 16. juni 2000 bekræftede FN's generalsekretær, at Israels tilbagetrækning fra Libanon var sket i overensstemmelse med Sikkerhedsrådets resolution 425 fra 1978.

EU havde forud i en erklæring af 25. maj 2000 budt Israels tilbagetrækning velkommen og udtrykt håb om, at tilbagetrækningen vil bidrage til forsoning i regionen. Det blev samtidig fra EU's side anført, at man så frem til, at den libanesiske regering genskabte en effektiv myndighedsudøvelse i området.

Ved Det Europæiske Råd i Feira den 19.-20. juni 2000 udtalte EU's stats- og regeringschefer tilfredshed med den israelske tilbagetrækning fra Libanon og den omstændighed, at Israel opfyldte de betingelser, som FN's generalsekretær havde fastsat i sin rapport af 22. maj 2000. Samtidig opfordredes alle berørte parter til at samarbejde med FN og UNIFIL og afstå fra handlinger og erklæringer, som kan bringe deres bestræbelser i fare.

EU har udtrykt vilje til at bidrage i bestræbelserne på at genopbygge det sydlige Libanon. Afholdelse af en international donorkonference med henblik på rehabilitering af det sydlige Libanon har siden afventet fuld libanesiske myndighedsudøvelse i området.

Spørgsmålet om Libanons ufuldstændige myndighedsudøvelse har været rejst af EU over for den libanesiske regering blandt andet gennem EU's Høje Repræsentant, Javier Solana, og under bilateral besøgsvirksomhed. Der har ikke siden Israels tilbagetrækning fra Libanon været gennemført bilateral besøgsvirksomhed på regeringsniveau mellem Libanon og Danmark. Fra dansk side har sagen været rejst på embedsmandsplan over for de libanesiske myndigheder.

UNIFIL har siden Israels tilbagetrækning rapporteret om adskillige overtrædelser af skillelinjen fra begge parter side. Regeringen finder det vigtigt, at både Libanon og Israel afstår fra yder-